

Cast as Mother

a reading of the Passing Stage manuscript

created by
13 ARTIST MOTHERS

compiled by
RUWANTHIE DE CHICKERA

**stages
theatre
group**

Writers of the Passing Stage manuscript

Ruwanthie de Chickera | Kaushalya Fernando | Dilrukshi Fonseka | Nayomi Samudrika Gunasiri
| Sudeshna Gunawardena | Tracy Holsinger | Izhara Huzair Zubair | Malkanthi Jayasinghe |
Nadie Kammallaweera | Niranjala Manjarie | Nadya Perera | Chamila Pieris | Kishani Pilapitiya

Cast as Mother

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or in any form or by any means, without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent publisher.

*Performing rights for amateur performances will be enquired at:
info@stages.lk*

Cast as Mother

First public performance 2012

A Stages Theatre Group presentation

First published (online) 2020

© 2020 Stages Theatre Group

ISBN - 978-624-5487-18-9

Script Content and Layout – Dinushika Seneviratne and Piumi Wijesundara

Cover Design – Prasad Aluthwattha

Cover Photograph – Ruvin de Silva

Cast as Mother

Cast as Mother

a reading of the *Passing Stage* manuscript

written by

13 artist mothers

compiled by

Ruwanthie de Chickera

Stages Theatre Group presentation

First performed in,
Colombo, Sri Lanka, 24th May 2012
Lionel Wendt Theatre.

An Introduction to *Cast as Mother*

In November 2010, Sri Lankan playwright, Ruwanthie de Chickera – after a hiatus of 5 years where she paused her work in theatre in order to bring up her young children - invited 13 women of the Sri Lankan stage to look at their experiences of motherhood through the lens of theatre.

Maintaining anonymous identities, for over a year, these artist mothers wrote about their families, the education system, god, pediatricians, marriage, truth, forgiveness, their country and of course, the theatre.

This process resulted in a 300-page bilingual manuscript of their collected writings, titled *Passing Stage*.

Cast as Mother – is reading of sections of the *Passing Stage* manuscript. It was performed by some of the women who had originally written for the *Passing Stage* project along with a collection of guest artists. Since the *Passing Stage* manuscript was a collection of writing in both Sinhala and English, *Cast as Mother* was also a bilingual performance and gathered together on one stage, some of the most respected contemporary women artists of the Sinhala and English Theatres in Sri Lanka.

Cast as Mother takes the audience through a dramatized experience of the *Passing Stage* writing process, from the moment the idea was first discussed, through the seven writing tasks that the 13 women engaged themselves in, over one and a half years.

Cast as Mother, though only performed for one day, was critically acclaimed as an important piece of theatre, in that it deconstructed and laid bare the topic of ‘Motherhood’ in a manner that had not been previously done on the Sri Lankan stage.

Reviews of *Cast as Mother*

“If motherhood in Asia, and especially in Sri Lanka, is one of the prototypical roles which frame the lives of women, ‘Cast as Mother’ effectively explored the multidimensionality of the lives of these women, irreducible to this single socially-sanctioned role.”

Harshana Rambukwella

“This is Ruwanthie’s signature style – searing, powerful but simple staging ideas, through constant playfulness with dialogue (one calls to memory her play ‘Two Times Two is Two’ in particular), relying solely on the power of the dialogue and the potency of the performer.”

Subha Wijesiriwardena

“Watching such a riveting performance as this makes one realize the dearth of meaningful, timely and socially sensitive plays in Sri Lanka.”

Radhika Peiris

For more detailed insights on this play, including the back story about how it was made, an analysis of all its design elements, its production video, soundtrack, publicity campaign, all press reviews and audience comments, and more, please visit its production page on the Stages Theatre Group website www.stages.lk

Cast as Mother

Cast as Mother

Characters

Host 1 (Male)

Host 2 (Male)

Ensemble of women artists playing several roles

Scene Breakdown

Prologue An idea is born

Transition 1 The Passing Stage project

TASK ONE - LETTERS

Scene 1 Letter to my mother

Scene 2 Letter to Lord Buddha

Scene 3 First letter to my husband

Scene 4 Letter to my domestic

Scene 5 Letter to my child's doctor

Scene 6 Letter to the principal

Scene 7 Letter to my daughter

Transition 2 **TASK TWO - LISTS**

Scene 8 Lists

Transition 3 **TASK THREE – PHONE CALLS**

TASK FOUR – SONGS AND STORIES

Scene 9 Action song about sex

Transition 4 **TASK FIVE – QUESTIONS AND DECISIONS**

TASK SIX - REVIEWS

Scene 10 Student assignment – play review

Scene 11 Kalumaali

Transition 5 **TASK SEVEN – GROUP DISCUSSION**

Scene 12 Group Discussion

Interruption A child is missing

Prologue¹

An idea is born

First bell.

Five minutes pass.

Second bell.

Five minutes pass.

The House Lights are still on and Ruwanthie enters on to the bare stage. She sits down on the apron and waits a moment.

Enter Nadie, from stage left. She is on the phone.

Nadie : ඔව් ඔව්.....නෑ...වැඩිය රූ වෙනිනෑ. මම පුතාගෙ කෑම එක හදලා ආවෙ..... කවලා නිදි කරවන්න ඉක්මනට ඇ.....අනිත් එක මේ මතක ඇතුළු හරියට 8.45 ට එයට පත් වෙත් එක දෙන්න හරිද? කොහොම හරි ඒක දෙන්න මතක ඇතුළු ඇ... Ruwa හම්බ වෙන්න යන්නෙ.....ඔව්.....ටික වෙලාවක් යයි. විනාඩි හතළිහක් විතර යයිඑයා මොකක්ද අපුත් වැඩක් පටන් ගන්න යනවා. ඒක ගැන කතා කරන්න එන්න කිව්වෙ..... බැනෙ.....හරි..හරි.....පුළුවන් තරං ඉක්මනට එන්න

Nadie : (finishing phone conversation and sitting down next to Ruwanthie). සොර් රුවා, මං පරක්කුයි ද?

Ruwa : ටිකක් පරක්කුයි. කමක් නැහැ — කියන්න ඔයාට විනාඩි කීයක් තියෙනවද? How much time can you give me?

Nadie : 40 minutes? Sorry machang. ඊට වඩා ඉන්න බැහැ රුවා.

Ruwa : විනාඩි 40? හරි කමක් නැහැ... වැඩේට බහිමු. Now don't get scared ok...? I wrote down some questions I want you to answer.

Nadie : Questions?

Ruwa : චුටි ප්රශ්න හතරක්. හැබැයි පට පට ගාලා උත්තර දෙන්න ඕනි හරිද?

¹ In this production, the play begins before the third bell rings. So it is important to usher in the crowd into their seats by the second bell.

- Nadie : Ok. Ok, right. I'm ready.
- Ruwa : So... What is the most recent play you watched?
- Nadie : ලගදීම බලපු නාට්‍යය... *(thinks)*... නොප්පි වෙළෙන්දා Lionel Wendt එක් පෙන්නපු වෙලාවේ පුතා අරන් ගියා..
- Ruwa : අහා ... ඔව්. ඔව්. ඇයි මමත් හිටියේ - with the kids. *(pause)* Ok — most recent book you read?
- Nadie : ලගදී කියවපු පොත... *(thinks)* උඩ ගිය බබා..... සිබිල් වෙන්තසිංහගෙ. It's a very nice children story machang.
- Ruwa : I know. Then... the latest film you watched?
- Nadie : Kung Fu Panda! Machang! I watch that film more than ten times a day... ok! *(Bursts into laughter)* ඔයා මට හිනාවෙනවා නේ?
- Ruwa : නෑ... නෑ... හිනාවෙන්නේ නෑ. මට කියන්න... ඔයා ලගදී නාට්‍යයකට සම්බන්ධ වෙලා මොනවත් කරාද වැඩක්? In the last five years, were you involved in any theatre productions?
- Nadie : Machang.... Yes... ඔව් ඔව්. Just last week. ගිය සතියේ මම නාට්‍යයකට සම්බන්ධ උනා.
- Ruwa : Really?? මොකක්ද කලේ? මට ආරංචි වුනේ නැහැනේ..
- Nadie : මගේ පුතාගේ මොන්ටිසෙර් එක් කොන්සට් එක තිබ්බා, I wrote the press release Machan ... *(they both laugh)*.
- Sorry Machan. How were my answers to your questions රුවා?
- Ruwa : Perfect.
- Nadie : It's not perfect රුවා. It's not perfect.
- Ruwa : Nadie this is superb!!
- Nadie : *(Surprised)* It is?
- Ruwa : නදී... මේ නදී. මම ඔයාට මෙනෙත්ත කතා කලේ පොඩි කාරණාවකට. මගේ ඔලුවේ පොඩි අදහසක් තියෙනවා It's a tiny... tiny germ of an idea. I want to write about this.
- Nadie : About what?

- Ruwa : About this. About those answers you gave me. ඔයා දීපු අර උත්තර. අවුරුදු පහක් තිස්සේ ඔයා නාටියක් කරලා නැහැ. I also haven't done anything in five years. That's after we became mothers, no Nadie? What about other people like us? (Pause) Who else is there? වෙන කවුද ඉන්නේ නදී? අපේ තත්ත්වේ...
- Nadie : කෞශි අක්කා, Tracy?
- Ruwa : Kaushi! Tracy!! So is their experience the same... is it different?
- Nadie : මම හිතන්නේ... හැමෝම වෙනස් වෙලා කියල රුවා.
- Ruwa : Four people. Enough to start. හතර දෙනෙක් හිටියොත් පටන් ගන්න පුළුවන් මේ වැඩේ. ඔයයි. මායි, කෞශි යි, ට්රේසි යි.
- Nadie : Ok! Now... කොහොමද පටන් ගන්නේ.
- Ruwa : අපි නිකන් ලියනවා.
- Nadie : About?
- Ruwa : නිකන් ලියනවා. ඔට්ටුද?
- Nadie : ඔට්ටුයි! හැබැයි දැන්ම පටන්ගමු Machang. මට පරක්කු වෙනවා.
- Ruwa : මන් ඇත්තටම ඊසේ රෑ පටන්ගත්තා. ...
- Nadie : What?!! You have already started?
- Ruwa : Draft only. එක ලියුමයි ලියල නියෙන්නේ. ඔයා ඉස්සෙල්ල ඒක translate කරන්න.
- Nadie : Sure...
- Ruwa : ඔයා දැන් හිතන්න කාටද අපි කතා කරන්න පුළුවන් කියලා. මේ වගේ අනිත් කවිටිය.
- Nadie : මම කෞශිට කතා කරන්නම්.
- Ruwa : Ok. I am going to start the letter...How much time do you have?
- Nadie : Now... (checks time) only 25 minutes machang, I'm sorry... this is going to be difficult no?
- Ruwa : No... enough. Enough time. If we start now....

Ruwa : *(Reads out aloud while she is writing)* Hi, I am writing to you because I think you might be able to help me put together a play I have been thinking about for a while...

Nadie : රුවා මම කවුණිට කතා කරන්නද?

Ruwa gives a thumbs up. Nadie dials a number on her mobile phone.

Ruwa : *(Continues writing)* Since about 1994, my uncontested passion in life has been the theatre. However, for the last four years, since my two children were born, I gave up this passion and have been looking after them...

Nadie : හලෝ කවුණි අක්කෙ.....මේ Nadie

Kaushalya walks onto stage behind Nadie and Ruwanthie, She has a pile of clothes in her hands, over her shoulder. She holds her phone between her shoulder and ear. She looks very stressed.

Kaushy : හලෝ..? ඔව් නදී..කියන්න, ඉක්මනට

Nadie : ඔයා වැඩක ද ඉන්නේ ?

Kaushy : නෑ නෑ... කතාකරන්න ... ඉක්මනට...

Suddenly Kaushy rushes off stage yelling.

Kaushy අසියෝ!!! මේ බබා!!! ඔක අල්ලන්න එපා. දෙන්න පොත් එක...

The line is cut abruptly.

Nadie laughs to herself. She then sits down by Ruwa and joins her in the writing.

Nadie : *(Reading aloud what she is writing)* අපි හැමෝම දන්නවා, මවක් වීම මහමෙරක් බව.

Ruwanthie dials a number on her phone.

Ruwa : Tracy? Trace??

Tracy : *(Yelling from the lights box).* Here Ru!

Ruwanthie puts down her phone and squints up at the balcony.

Ruwa : *(Incredulously)* What are you doing *there*?

Trace : Lights. For a show.

Ruwa : Oh superb ! *(looks at the audience and continues with her letter)* What I want to explore, through this play, is the particular experience of women like you and me

as we make our way through motherhood, against the backdrop of our experiences in theatre.

Nadie : *(On another call)* Hello! Hello... චම්ල අක්කේ...

Spotlight on Chamila onstage. She is getting her makeup done.

Chamila : නදී, මම ජූට් එකක

Nadie : බබා කොහෙද?

Chamila : ගෙදර, අම්ම ළඟ.

Nadie : *(Returns to writing)* දකුණු ආසියාතික රටක, වේදිකා නාට්‍ය කලාවේ නිරත වෙලා ඉන්න ගැහැණු හැටියට, අපේම අත්දැකීම් හරහා, විවාහය, මාතෘත්වය, ගෘහ ජීවිතය වගේදේවල් ගැන සාමාන්‍යයෙන් සමාජයේ තියෙන විශ්වාසයන්ට අපිට අලුතෙන් එකතු කරන්නට ඇති අලුත් අවබෝධයන් සහ තේරුම්ගැනීම් මොනවාද කියා සොයා ගැනීමයි මේ නාට්‍ය නිර්මාණය තුළින් කරන්න අවශ්‍ය වෙලා තියෙන්නේ.

Malkanathi approaches Chamila.

Malkanathi : කවුද?

Chamila : නදී. අලුත් නාට්‍යයක් ගැන.

Ruwanthie is on another call.

Ruwa : Dil?

Dilrukshi is singing a lullaby — only her voice is heard.

Ruwa : Dil!

Dil : *(very softly)* Putting little one to sleep. Ruwa, can I call you back?

Ruwa : Sure no prob. Sorry... sorry... sorry...

She hangs up.

Nadie : *(Continues writing)* වේදිකාව නිසා අපි හැමෝටම අපේ ඇත්තම ස්වරූපයට සමාන පුද්ගලයෝ හැටියට සමාජයේ ජීවත් වෙන්න අවස්ථාව ලැබුණා.

Ruwa : *(Writing)* Within the magic of theatre - its allowance for experimentation, freedom, unconventionality etc... We have all experienced the space and the potential to let our spirits grow and flourish...

Ruwanthie suddenly stop short.

Ruwa : Izhara!!

Nadie looks up, confused.

Nadie : Who is Izhara?

Ruwa : මං අහන්නේ ඒකම නමා..... කවුද Izara? ජීවිතයේ actress කෙනෙක්. කවුරුත් දන්නේ නැහැ එයා ගැන.

She dials a number on her phone.

Izhara enters the stage pushing a trolley slowly across. She stops and answers her phone.

Izhara : Hello? Who is this?

Nadie : *(Writing)* නාට්‍ය කලාව සහ කුඩා දරුවන්ගේ ලෝකය එකිනෙකට ඉතාමත්ම සමීපයි. එයින් දඟකාරීත්වය, පරිකල්පනය, වර්ණවත් අවංක බව...

එනකොට අම්මා කියන වර්තය! ඇයව මේ දෙක අතරේ කොතනද අපි තියන්නේ?

Nadie picks up her phone and dials a number. The phone rings, but no one answers.

Ruwa : කාටද කතා කරන්නේ?

Nadie : නයෝමිට ගන්නේ.....

The phone keeps ringing, and then stops.

Ruwa : *(Returning to her writing)* The sense of adventure, the courage to be unconventional; the need to question and think; the sense of humour and wider perspective...all these things which are essential for success in the theatre, are they dangerous in motherhood?

Nadie : ආන්සර් කරන්නේ නෑ.

She looks at her phone.

Nadie : රුවා, මන්ජරීගෙන් missed call එකක්.

Ruwa : මංජරී! නියමයි!! එයාට කතා කරමු.

She dials.

Ruwa : හලෝ, මන්ජී!

Enter Manjari holding a baby in her arms. She is walking across the stage in a frenzy.

Manjari : රුවා මවං.....වැඩ වැඩ මවං.....මං දන්නෑ මවං, මේක නිකං
පිස්සුවක්..... මං දවස් දෙකකින් නාලා නෑ බං...

Manjari keeps talking as she walks off stage.

Ruwanthie hands the phone to Nadie, who quietly listens as Manjari rambles on.

Ruwa : *(Returns to writing)* Through her child, through her husband/partner, through her own family, through her support system, through educational institutions, religion, the health system, her political choices — through all of this and much, much more, the mother is pushed to a place of conformity, of safety, of sensibility.

And the actress? What happens to her?

Suddenly, an interruption from the audience.

Kishani : Excuse me?

Both Ruwa and Nadie look up. Kishani gets up from within the audience and walks up to the stage.

Kishani : I heard you were doing a play on motherhood and the stage?

I am Kishani. I used to act. Before the kids.

Ruwa : *(Writing)* The tools we have most naturally at our disposal are what theatre has taught us about life, about humanity, about ourselves, and our deep individual desire to understand the workings of this shift in our lives in order to gain insight, for ourselves and for our audiences, into motherhood in modern society.

Nadie : නව කවුරුහරි ඉන්නවද?

Ruwa : There is one person. But I am sure she will say no.

Nadie : Just try calling.

Ruwa : *(calling)* Sudeshna? Sudesh?? You remember me? It's Ruwa... Um...Ruwanthie ... from campus...

Sudeshna appears onstage, backing the audience.

Ruwa : What had you been up to Sudesh?

Sudeshna turns around. She is heavily pregnant.

The women all appear on stage one by one. In each of their hands is a letter that they are reading silently. They are in different states of mind as they enter – some distracted, some tired, some impatient.

Nadie continues reading aloud from the letter.

Nadie : පවුල, දරුවන් හැදීම, ලිංගිකත්වය, සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, ආගම ආදී සෑම දෙයක්ගැනම සමාජයේ පවතින පිළිගත් සම්මතයන් පිළිබඳව අලුතින් සිතා බලන්නටත්, ඉන් පස්සෙ ඒ සියල්ලම බිඳ දමලා අවංක කම හා ඇත්ත මුල්කරගෙන ඒවා යළි ගොඩ නගන්නත් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

The women have all formed a line alongside Nadie and Ruwanthie.

They all look up from reading their letters, at the same time. They look straight at the audience.

They look ready for the challenge.

Third Bell.

Blackout.

Transition 1

The Passing Stage project

Enter Host 1 and Host 2.

Host 1 : Good evening, Ladies and Gentlemen. It is with great pleasure that we welcome you to this evening's programme - a reading from the unpublished manuscript, the *Passing Stage*.

As you may already know, the purpose of today's programme is to mark an important milestone in a theatre project, where 13 women of the English and Sinhala stage in Sri Lanka, were brought together to write about their experiences of motherhood, against the backdrop of their experiences in the theatre. This group wrote for one-and-a-half years, and a manuscript of 300 pages of writing was produced.

Host 2 : Tonight, we like to present to you a selection of readings from this unpublished manuscript.

Host 1 : The readings will take place in English and Sinhala - and today's line up will last approximately one and a half hours, without an interval.

Host 2 : We hope you enjoy the show.

Pause.

Host 1 : So... as you just saw, the group had been gathered, and were ready to start writing.

Host 2 : Except that they didn't know they *were* a group. Or at least no one knew who else was in the group. දහතුන් දෙනෙක් මේ වැඩේට සම්බන්ධ වෙලා හිටියට තමන් දැනන් හිටියේ නැහැ අනිත් ය කවුද කියලා.

Host 1 : Yes, because of the sensitive nature of the material and the honesty that was required, the project's success depended on the anonymity of its writers. මේ project එකට නිර්නාමික අනන්යතා හැඳුව. Anonymous email accounts were created.

Host 2 : අනිත් ලියපු ලියුම් වල පවා අත්සන් කලේ නැහැ.

Not even those who led the group, knew who submitted what actually.

Host 1 : Now, I wouldn't mind being part of something like that.

Host 2 takes out a bunch of envelopes.

Host 1 What's that?

Host 2 : මේවා වලින් තමා වැඩේ ඉස්සරහට කරගෙන ගියේ. ලිවීමේ අන්යාස හතක් . The entire writing process moved forward through this mechanism. Tasks. Tasks that were sent out to the women. During the 1 ½ years, there were 7 tasks that were given to the group.

Host 2 opens the envelope in his hand and reads from it.

Host 1 TASK ONE: Letters...

Host 1 : Right. අද අපි ලිවීමේ ක්‍රියාකාරකම් හතකින් පහක් ඉදිරිපත් කරන්න යනවා. Tonight we will be sharing with you five out of the seven writing tasks.

TASK ONE was LETTERS.

Let me see that ..

Host 1 takes the letter and reads out loud.

Host 1 ‘Remember writing letters? Now all we seem to have time for are snappy emails and texts.’

Host 2 : ලියුම් ලිවීමකින් වැඩේට බහිමු.

Host 1 : Think about writing to....your mother or father...

Host 2 : ...හිතන්න තමන් ලියනවා කියලා ඔබගේ දුවටහෝ පුතාට ...

Host 1 : ...Your husband or partner ...

Host 2 : ...ඔබගේ පරණ පෙම්වතාට, නැත්නම් වර්තමාන පෙම්වතාට ...

Host 1 : ...Your mother-in-law or father-in-law ...

Host 2 : ...බුදුරජාණන් වහන්සේට, දෙවියන් වහන්සේට, අල්ලා දෙවියන්ට, හින්දු දෙවියෙක්ට හෝ නිස් තුන් කෝටියක් දෙවියන් අතරින් ඕනෑම දෙවියෙක්ට...

Host 1 : ...An unmarried young actress or an unmarried old actress...

Host 2 : ...ඔබගේ ජීව්‍ය වේදිකා අධ්‍යක්ෂක වරයාට නැත්නම් ඔබගේ දරුවාගේ පාසලේ විදුහල්පති වරයාට...

Host 1 : ...Your child's pediatrician...

Cast as Mother

Host 2 : ...ඔබගේ මහත්තයාගේ office එකේ ලොක්කට, නැත්නම් මහත්තයාගේ පෙම්වතියට හෝ පෙම්වතාට...

Host 1 : ...Your domestic help ...

Host 2 : ... ඕනෑම වයසකදී ඔබටම. ...

Pause.

Host 1 : The group got off to a good start with letters. මාස තුනක් යද්දී මේ දහතුන් දෙනා ලියුම් හැටකට වඩා ලියල තිබුනා.

Host 2 : They actually wrote over sixty letters in response to this first task. But tonight, we read you seven.

Exit Host 1 and Host 2.

TASK ONE – LETTERS

Scene 1

Letter to my mother

Characters **A daughter**

A mother

Setting **A phone conversation**

Two chairs on the stage. A woman (Daughter) enters and sits on one of them. She faces the audience. She reads from a letter.

Daughter : Mother, I am a mother and a wife, just like you. I never knew that being a mother would be like this. You never let me... You should have told me that I was going to lose some very important things in life. My passions, the beauty of relationships, my precious leisure, looks, my madness...

I know I am making far less mistakes than you did as a parent. But you have never once, not once, told me that I am doing well as a mother. Rather with every glance, every word, you make me feel like I have failed as a parent.

I often wonder at how you keep from telling me that you are proud of me. I have tolerated thousands of things which you would not have tolerated as a wife or a mother...But you have never praised me.... You could have taken me out for tea, talked with me, looked into my eyes and told me that you couldn't believe how I tolerate all this shit.

I am sorry, but I just hate that.

Can we not talk about something else other than the importance of nutritious food for the kid, her school homework, saving money, my husband's shortcomings?

It is strange that parents don't become children's favorite people. You have made me realize that there is a big difference between "like" and "love". I need my daughter to like me....

I never enjoyed spending time with you.

You always switched on a torch and directed it towards my life.

Cast as Mother

Please understand that I have things to hide from you mother. I have things to hide from you...

I am indebted to you for all the support you are giving me to raise my child. If it were not for you, I would have been stuck in the house with her.

Please don't burden me with the insecurities you are suffering with.

Let the child be hungry, get injured, stay up till midnight, watch bad cartoons, swear..... Don't react in surprise and turn to me wearing THAT expression on your face.

Has my child become a weapon for you to beat me with? :

Please tell me, even once, that I am a good parent and I am managing things well.

It's so strange

The Daughter crumples and throws away the letter she just read out loud.

Another older woman (Mother) walks onto the stage and sits on the other chair. She slowly picks up a phone and dials a number. The Daughter picks up the letter she just threw away, un-crushes it. Then she picks up her phone as well..

Daughter : Mother,

Mother : I am a mother and a wife, just like you...

Daughter : I never knew that being a mother would be like this.

Mother : You never LET me...

Daughter : ...You should have told me that I was going to lose some very important things in life. My passions...

Mother : ...the beauty of relationships,

Daughter : ... my precious leisure,

Mother looks at Daughter.

Daughter : ... my madness... I know I am making far less mistakes than you did as a parent. But you have never, not once, told me that I am doing well as a mother. Rather...

Mother : ...With every glance, every word, you make me feel like I have failed as a parent.

Daughter : I often wonder at how you keep from telling me that you are proud of me.

Mother : I often wonder at how you keep from telling me that you are proud of me.

Cast as Mother

Daughter : I have tolerated thousands of things which you would not have tolerated as a wife

Mother : ...as a mother...:

Daughter : But you have never praised me.... You could have taken me for a tea, talked with me, looked into my eyes and told me that you couldn't believe how I tolerate all this shit.

Mother : I am sorry, but I just hate that. Can we not talk about something else other than the importance of nutritious food for the kid, her school homework, saving money?

Daughter : my husband's shortcomings?

Pause.

Mother : It is strange that parents don't become children's favorite people.

Daughter : It is strange that parents don't become children's favorite people. You have made me realize that there is a big difference between "like" and "love".

Mother : I need my daughter to like me...

Pause.

Daughter : I never enjoyed spending time with you.

Mother : You always switched on a torch and directed it towards my life. Please understand, please understand that I have things to hide from you...

Daughter : Mother!

Mother : ...I have things to hide from you.

Daughter : I am indebted to you for all the support you are giving me to raise my child. If it were not for you, I would have been stuck in the house with her.

Mother : Please don't burden me with the insecurities you are suffering with. Let the child be hungry...

Daughter : Get injured!

Mother : Stay up till midnight...!

Daughter : Watch bad cartoons! Swear!

Mother : Don't react! In surprise and turn to me wearing THAT expression on your face.

Daughter : Has my child become a weapon for you to beat me with?

Cast as Mother

Pause.

Mother : Please tell me, even once, that I am a good parent and I am managing things well.

Mother cuts the call.

Daughter sighs.

Daughter : *(to herself)* It's so strange ..

.

Scene 2

Letter to Lord Buddha

Characters Two women

Setting At a temple

Two women walk on to stage. They are on two sides of a temple. They cannot see each other. But they hear each other. They strive hard to figure out to whom the other voice belongs, but neither can find out as they are both circling the temple at the same time.

Woman 1 : ආදරණීය සිද්ධාර්ථ, මං කවදත් කැමත්තෙන් හිටියේ ඔබට නම කියලා කලාකරන්න, එසේ අමතනවාට ඔබ වඩා කැමති බවත් මා දන්නවා. ඔබට මේ තරම් සමීප වෙන්නට මට ඉඩ දීම ගැන ස්තූතියි සිද්ධාර්ථ. සිවුරුදරාගත්තු පැවිදි නමක් විදිහට මං කවදාවත් ඔබව සිතේ මවාගෙන නැහැ. මම ඔබව දකින්නේ අවුරුදු තිස්ගණනක, අතිශයින් කඩවසම්, විශ්වාස කරන්න බැරිතරම් බුද්ධිමත්, සොයායාම ජීවිතය කර ගත් ආකර්ශණීය තරුණයෙක් හැටියටයි... මට දැනෙනවා ඔබ අනෙක ඉඳන් මා දිහා බලන් ඉන්න බවත්, හිත නිවාගෙන, මනුෂ්‍යයන්ට උරුම වෙලා තියන මේ අසරණ තත්ත්වයේ යථාර්ථය මෙනෙහි කරන්න කියලා ඔබ මට ආරාධනා කරන බවත්....

Woman 2 : සිද්ධාර්ථ! මට දුකයි. මම ආගමට ලැදි නොවීම මාගේ දරුවට පවා තරකට බලපාන එක ගැන... පිළිම වලට වදින්න මං කවදාවත් එයාට කියලා දුන්නෙ නෑ. පාලි ගාලා ඉගැන්නුවෙන් නෑ. දැන් එයා ඉස්කෝලේදී සැහෙන අමාරුවේ වැටිලා. පලවෙනි ශ්රේණියේ බුද්ධාගමට තියන පළමු පාඩම පන්සලකට ගිහාම වන්දනා කරන්න ඕනෙ ස්ථාන අනුපිළිවෙල. මුලින්ම විහාරය, ඊළඟට බෝධිය.... ආදී වශයෙන්. දැන් මගේ දුව මගෙන් අහන කොට ඇයි වදින්න යා යුතු ස්ථාන වලට පිළිවෙලක් තියෙන්නේ කියලා. එය පිළිනොපැද්දොත් මොකද වෙන්නේ කියලා එයා මගෙන් අහනවා

ඔයාට මේකට හිතා යන බව මම දන්නවා.

මම මගේ ආගමට ගෞරව නොකරන කෙනෙක් කියලා, හැමෝම කියනවා. හාමුදුරුවන්ට වදින්න වෙන අවස්ථා වලින් මම හැකිතාක් වැළකිලා ඉන්න බලනවා. මම හාමුදුරුවන්ට මේ තරම්ම අකමැති වීමට හේතු ඔබට තේරෙන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. කහ සිවුරු පොරවගන්න පලියට ඔවුන්ට වැද නොවැටෙන්න මං ගත්තු තීරණයට ඔබ ගරුකරන බවත් මම දන්නවා.

ආගම නාමයෙන් ඇතිවෙලා තියෙන මේ උමතුවට ඔබගේ කිසිම සම්බන්ධයක් නැයි කියලා මම පොඩි දවස්වල ඉඳන්ම තදින් විශ්වාස කළා....

Woman 1 :පොඩි කෙල්ල කාලේ ඉඳන් මට ඔබ කෙරෙහි තිබුණේ ලොකු ගෞරවයක්. ඔබගේ කුඩා පිළිරුවක් ඉදිරියෙන් පුංචි මැටි පහනක් දල්වලා, ඔය නිවුණු ඉරියව් ඇති මුහුණට එළිය වැටෙන හැටි බලන්න මං ආශා කලා.

සිද්ධාර්ථ,

මම ඔබේ අඩවන් වූ දෑස දිහා බලත් ඉන්න හරි ආසයි.

ලොකු ගැණු ළමයෙක් වෙද්දී, ඔබ මගේ සමීප මිතුරෙකු බවට පත් වුනා. මගේ හිතේ ලොකු පැහැදීමක් ගරුත්වයක් ඇති වුනා, ඔබ වටහා ගත් සන්යයන් ගැන. එසේම ඔබේ හදවත කියන දේ කිරීමට, හැමදෙයක්ම අනහැර දමා යන්න ඔබ තුල තිබුණු ධෛර්ය ශක්තිය ගැන. ඔබ සොයමින් සිටිය දේ හමුවන තුරුම ඔබ විරිය ඇත හරිසේ නෑ. ඔබගේ සිතට එකඟව යායුතු යයි හැඟුණු ඒ අරමුණු හඹා යාමට ඔබට තිබුණු ඒ දරාගැනීමේ ශක්තියට, ඒ එඩිතර කමට, මම ගරුකරනවා.

Woman 2 : නමුත්, මට මෙහෙමත් හිතෙනවා... ඔබ ගැහැණියක් වුණානම් ඔබට ඒ විදියට යන්න පුළුවන් වෙයිද? දරුවෙක් බිහිකළ අම්මා කෙනෙක් වුණානම්....

සිද්ධාර්ථ ඔබට පිළිගන්නම වෙනවා පිරිමියෙක් වෙලා ඉපදුන එකේ වාසිය... ගැහැණියෙකුට සන්යය අවබෝධ කරගන්න බැහැ කියලා බෞද්ධයෝ අතර විශ්වාසයක් පවතිනවා. ඔබ කළා වගේ අම්ම කෙනෙකුටනම් අලුත් උපන් දරු පැටිය අත හැර දමා සන්යය සොයාගෙන යන්න බැරි නිසා වෙන්න ඇති එහෙම හිතෙන්නේ.

ඔබ කල්ලේ නිවැරදි දේ.... හැබැයි නිවැරදි දේ කරන්න ලේසියි පිරිමියෙක් වුණහම.

Woman 1 :දවසින් දවස මම ඔබට සමීප වෙනවා. ජීවිතය ගැන ඔබේ දර්ශනය මට අස්වැසිල්ලක්. ඔබත් දන්නවා. මෙය මුළුමනින්ම තේරුම් ගන්න තරම් මම ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය නැති බව. එත් ඔබ මා මිතුරියක් මෙන්ම ශ්‍රාවකාවක් ලෙස තෝරාගෙන ඇති බව මම දන්නවා.

‘බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි’

‘ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි’

Woman 1 : මේ වෙනකොට මම ‘සංඝං සරණං ගච්ඡාමි’ කියලා කියන්නේ නැහැ. ඒ ඇයි කියලා ඔබට තේරෙනවනේ.

Woman 2 : ඔබගේ අසීමිත කරුණාව, මාව මෙතරම් තේරුම් ගැනීම, මේ හැම දෙයකටම ස්ථූඨ

The two women exit the stage without ever seeing each other.

Scene 3

Frist letter to my husband

Characters Two Friends

Setting Composing a letter

Friend 2 is seated on a chair. Friend 1 enters with a letter in her hand. She is agitated. She sits down and starts reading aloud from her letter. Friend 2 listens intently, providing suggestions for improvements.

Friend 1 : ආදරණීය කේසර,

Friend 2 : (*stopping her*) Kesara!

Friend 1 : (*cutting and re-writing her letter*) කේසර!!

කාලෙකදී මාව වැඩිපුරම වටින කෙනා වුනේ ඔයා. ඔයා නමයි මටත් මගේ වටිනාකම වැඩිකළේ. මගේ ලස්සන, මගේ දක්ෂකම්, මම ලියන දේවල් වල ලස්සන, ගැඹුර, මගේ රඟපෑම්වල නියෙන අති සුවිශේෂ බව, මගේ නීක්ෂණ බුද්ධිය, මගේ ඇඟපතේ හැඩ, මගේ ශරීරයේ ආකර්ෂණීය බව.... මේ ආදී දහසකුත් දේවල් ගැන මගේ වටිනාකම මං තුළ නිර්මාණය කළේ ඔයා.

Friend 2 : (*interrupting her*) Again and again, you told me how proud you were that I was your wife.

Friend 1 takes a moment to write this down.

Friend 1 : ඒත් අද ඔයා උපේක්ෂාවෙන් බලා ඉන්නවා...

Friend 2 : (*interrupting again*) But today, as I waste away, you watch me, with indifference.

Friend 1 makes changes to her letter. She re-reads this sentence with changes.

Friend 1 : ඒත් අද මං ක්ෂය වෙලා යද්දී ඔයා උපේක්ෂාවෙන් බලා ඉන්නවා.

යුග දෙකක වෙනස අවුරුදු කීපයක් විතරයි. හරිම පුදුමයි.

දරුවා ලැබුණට පස්සෙ අපි දෙන්නගේ ජීවිත වෙනස් වුණේ හරිම පරස්පර විරෝධී විදියට. මගේ නිදහස අනිගයින් සීමා වෙලා යද්දී, ඔයා

පෙර තිබුණාටත් වඩා නිදහස්කාමී ජීවිතයක් ඇරඹුවා. මගේ ජීවය මුළුමනින්ම දරුවා හදා වඩා ගැනීමට යොමුවෙද්දී ඔයා මගෙන් ඇත් වුණා.

Friend 2 : As all my energy became completely dedicated towards the bringing up of the child, you moved far, farther and even farther away from me.

Friend 1 : ...ඔයා මගෙන් ඇතට ඇතට ඇතට ම ගියා.

දරුවා ලැබුණත් එක්කම මට ඔයාව නැතිවුණා කියලා හිතෙන තරමටම ඔයා ඇතට ගියා.

ලොවට බිහිකිරීම, කිරි දීම විතරක් නෙමෙයි, ඊට පස්සෙ එන සියලු දේවල වගකීම මටම බාරගන්න වුණා. දරුවා නිදි කරවීම, ටොයිලට් චරේන් කිරීම, සෙල්ලම් කිරීම, කැවීම, නැවීම, දොස්තර ළඟට ගෙන යෑම, ඇඳුම් ගැනීම, ඇඳුම් ඇන්දවීම, බෙහෙත් පෙවීම, කනන්දර කියාදීම, බෝල ගැසීම, ජ්‍යෙෂ්ඨ වලට උත්තර දීම, චිත්ර ඇඳීම...

Friend 2 : ... somersaulting, singing, searching for a Montessori, attending parent teacher meetings, getting the handwork stuff for school, undertaking carnival duty, swimming lessons, English classes, teaching English at home...

Friend 1 : (*Exhausted*) මේ ලැයිස්තුව මේ විදියට කියා ගෙන යෑම තේරුමක් නෑ...

Friend 2 : ...Finally what emerged from me was some 'abnormal clone'...

Friend 1 : ... abnormal clone...?

Friend 2 nods.

Friend 2 : Shall we make a list, in order to better understand your abnormality against his normalcy?

Ask him to provide general answers to the following questions...

Friend 1 takes notes as Friend 2 reads the list of questions.

- Friend 2
1. How many films have you watched over the last few years?
 2. How many books have you read?
 3. How many concerts have you watched?
 4. How many times have you dined out?
 5. How many times have you gone abroad?

6. How many women have you seduced?

Friend 1 : එනකොට,

ඔයා කී දවසක් ළමයගෙ වැඩක් නිසා ටොයිලට් එකට යන්න නැතුව
හිටියද?

Friend 2 : nine

Friend 1 : ඔයා දන්නවද පුතාට දීලා තියෙන සහ ඉදිරියේදී දෙන්න තියෙන එන්නත්
මොනවද කියලා?

Friend 2 : ten

Friend 1 : ඔයාගේ දවසක කාල සටහනේ ළමයාගේ වැඩ කීයක් සාමාන්යයෙන්
තියෙනවද?

Friend 2 : eleven

Friend 1 : ඔයාට දවසකට ගෙදරින් කෝල්ස් කීයක් එනවද?

Friend 2 : twelve

Friend 1 : ඒවායින් කීයක් ළමයාගේ දේවල් ගැනද?

Friend 2 : Thirteen.

Friend 1 : එයා nursery rhymes කීයක් කටපාඩමින් දන්නවද?

Friend 2 : Fourteen.

Friend 1 : ඔයා නිතර කියන දරු නැලවිලි ගී කීයක් තියෙනවද?

Friend 2 : Fifteen.

Friend 1 : ඔයා දවස් කීයක් ළමයා නිදාගන්න කලින් නිදාගෙන තියෙනවද?

Friend 2 : Sixteen.

Friend 1 : ඔයා දවස් කීයක් ළමයා නැගිටින්න කලින් නැගිට්ටද?

Friend 2 : Seventeen.

Friend 1 : නැත්නං අඩුම ගානේ ළමයා එක්කම නැගිට්ටද?

Friend 2 : Eighteen

Pause

Friend 2 : How many times have you cried?

Friend 1 : ඇඹුව නං ඒ මොනවටද?

Pause. Friend 2 looks at Friend 1.

Friend 2 : Can't we change this situation?

Friend 1 : අපිට ඒක වෙනස් කරගන්න පුළුවන් නේද?

A pause as they have reached the end of the letter.

Friend 2 reminds Friend 1 to sign at the bottom.

Friend 1 : මිට, ඔයාගේ ආදරණීය බිරිද..... !

Friend 2 : No.....no.....no..... Calibri

Friend 1 : කැලිබ්රි

Scene 4

Letter to my domestic

Characters **Madam of the house**

Rani the maid

Setting **Each in their own separate worlds**

Two women are on stage. One sits at a desk, writing a letter. The other, squats on the floor of a tiny house and cooks.

The Madam of the house reads the letter she is writing. Rani, the maid reads the letter she has received.

Madam : *(starting to write her letter).* Dear Rani,

Rani takes out a letter, hidden within her clothes and she reads it.

Rani : දයාර රාණි,

Madam : When my delivery date drew closer and I developed high blood pressure I was asked by the doctors to stay in bed and rest. That is why we hired you — Rani.

Rani : මාගේ දරු ජර්‍යාපනයට කිට්ටුවත්ම මාගේ රුධිර පීඩනය අධික වූ බැවින් ඇඳට වී විවේක සුවයෙන් ගත කළ යුතුයැයි වෛද්‍ය උපදෙස් විය. මේ හේතුව නිසා අපි ඔබව සේවයට බඳවා ගන්නා.

Madam : You were by then the mother of three children.

Rani : එවකට ඔබ දරුවන් තිදෙනෙකුගේ මවක් විය.

Madam : You came to us and you looked after me. You cooked and cleaned for us. You bathed me, fed me, massaged my feet, washed my clothes and took care of me as you would a child.

Rani : ඔබ පැමිණියේ මා බලා කියා ගැනීමටයි. ඔබ පැමිණ අපට උයා පිහා, ගේ දොර සුද්ධ පවිත්ර කර, මා නහවා, කවා පෙවා, මගේ කකුල් සම්බාහනය කර, මාගේ රෙදි සෝදා මා බලා කියා ගත්තේ කුඩා දරුවකු බලා ගන්නා මවක මෙනි.

- Madam : You left your three-year-old all alone at home while you took such good care of a thirty-year old woman.
- Rani : ඔබ ඔබේ තුන් හැවිරිදි දරුවා තනිපංගලමේ ගේ දොරකඩ තබා, 30 ක් වයසැති මා බලාගන්නේ ඉතා ජීරවේශමෙනි.
- Madam : After working all day you rushed back home to cook and care for your family. It would be around 2 in the afternoon when your child ate.
- Rani : මේ සියළු වැඩ කටයුතු අහවර කර, දමා ඔබ නැවත දිව ගියේ නම පවුලට උයා පිහා ඔවුන් බලා ගැනීමටයි. දරුවාට දිවා ආහාරය ලබා දෙන විට දහවල් 2 පමණ ය.
- Madam : It's not that I did not know this...
- Rani : මා එය නොදැන සිටියා නොවේ.
- Madam : But having to be loyal to my unborn child, I had no other way to lighten your heavy load.
- Rani : මට ලැබෙන්නට සිටි දරුවා වෙනුවෙන් කැප වී සිටි බැවින් රාණි ඔබගේ ජීවන රටාව පහසු කිරීමට අත් මගක් නොවීය.
- Madam : I would picture your daughter sitting alone in the doorway. Anything could have happened to her.
- Rani : ඔබේ දරුවා තනි පංගලමේ දොරකඩට වී සිටි අන්දම මැවී පෙනෙන්නට විය. ඇයට ඕනෑම දෙයක් විය හැකිව තිබුණි.
- Madam : I remember how you told me that your husband would often come home drunk and beat and rape you.
- Rani : ඔබේ සැමියා නිතර බීමත්කමින් පැමිණ ඔබ හට හිංසා කිරීමත්, බලෙන් ලිංගික සේවනයේ යෙදෙන බවත් ඔබ මට කීවා මතකය.
- Madam : I recall one day, he slashed your face with a knife.
- Rani : ඔබගේ මුහුණ පිහියෙන් කැපූ ආකාරය මට මතකය.
- Madam : The manner in which the Asian woman — no matter what her class or economic background may be — suffers psychologically or physically, has long since ceased to shock me.
- Rani : ආසියාතික ගැහැණිය මොන පංතියක වුවද, මොන ආර්ථික තත්වයක වුවද, ශාරීරික හෝ මානසිකව පීඩා විඳින බව මට දැ න් අරුමයක් නොවේ.

- Madam : One day, when in our kitchen, you vomited, the people in our house, panicked about the possibility of you having a contagious disease.
- Rani : දිනක් මා බලා කියා ගැනීමට පැමිණි ඔබ වමනේ කළවිට ඔබට බෝවන රෝගයක් වත්දෝයි අප ගෙදර අය කලබල විය
- Madam : You told us that you were once again, with child,
- Rani : ඔබ කීවේ නැවත වරක් ගැබ්ගෙන ඇති බවයි.
- Madam : But later I came to hear that you had an abortion.
- Rani : පසුව මට ආරංචි වුයේ ඔබ එම දරුවා ගබ්සා කර ගත් බවයි.
- Madam : Actually, this was a good thing. Enough the burden of three children on you.
- Rani : ඇත්ත වශයෙන්ම එය හොඳ දෙයකි. ඔබට දරුවන් 3 දෙනෙකුගේ බර දැනටම සෑහේ.
- Madam : Rani, now my child is five years old.
- Rani : රාණි දැන් මාගේ දරුවාට අවුරුදු 5 කි.
- Madam : I want to tell you that, although I have financial strength, although I am not half the woman that you are, I too am suffering,
- Rani : මා හට ආර්ථික ශක්තිය තිබුණත්, ගැහැනියක් වශයෙන් ඔබ තරම් නොවුවත්, මාද දැන් පීඩා විඳින බව ඔබට කියමි.
- Madam : After having a child, the woman becomes an ordinary object within the family.
- Rani : දරුවන් ලැබීමෙන් අනතුරුව ගැහැණිය, පවුල තුළ සාමාන්ය භාණ්ඩයක් බවට පත්වේ.
- Madam : Because you don't expect much from life, I believe that you are as bright and happy as always...
- Rani : ඔබ ජීවිතයෙන් හුඟක් දේ බලාපොරොත්තු නොවන නිසා ඔබ වෙනදා මෙන් ප්රබෝදයෙන් සතුටින් ඇතැයි සිතමි.
- Madam : Yours sincerely,
- Rani : මීට නෝනා
- Madam : Madam

Rani stands up, folding the letter and slipping it back in her blouse. She is heavily pregnant.

Scene 5

Letter to my child's doctor

Characters **Parent 1**

Parent 2

Setting **In a crowded hospital waiting-room**

Two women sit, side by side, in a big hospital waiting room. They look exhausted. They are strangers. Not talking to each other though they are sitting next to each other. They each attend to an irritable, tired and sick child who they have with them.

Parent 1 is muttering to herself in frustration.

Parent 1 Dear doctor, thank you for not being late.

Thank you for calling back.

Thank you for the text inquiring after my child's health.

Parent 2 can't help overhearing. She is intrigued.

Parent 1 continues muttering under her breath, unaware she is being listened to.

Parent 1 Thank you for answering your phone in the night...

Parent 2 on impulse speaks out loud.

Parent 2 මගේ ෆෝන් නම්බර් එක ඩොක්ටර්ගේ ෆෝන් eke ජේව් කරගෙන තියෙන එකට “Thank you”

Parent 1 looks up surprised. Parent 2 smiles at her briefly and then continues in a sarcastic voice.

Parent 2 : මගේ බබාගෙ නම මතක තියාගෙන ඉන්න එකටත් Thank you ඩොක්ටර්. ඇත්තටම මගේ බබාලා දෙනෙගෙම නම් ඩොක්ටර්ට මතකයි.

Parent 1 smiles in delight. She pauses a moment and then adds a sentence.

Parent 1 : Thank you for not charging me every time I visit ...

Parent 2 jumps in to finish the sentence...

Parent 2 : ... අලුතෙන් ලෙඩවුණු ළමයෙක් අරන් එනකොට මිසක්.....

They both laugh.

Parent 1 thinks a moment and then continues.

Parent 1 : Thank you for asking me about my work. For noticing how tired and run down I look.

Parent 2 : ඔහේ පුරුද්දට ඔහේ පුරුද්දට වගේ ලියල දාන ලියවෙන අර එක එක ජාතියේ බෙහෙත් හන අටක් නිර්දේශ කරන්නෙ නැති එක ගැන නං.
Thank you! ඩොක්ටර්...

They both laugh out loud at this. They are now full of energy.

Parent 1 has a new idea.

Parent 1 : Thank you for having a *small* clinic!!

Parent 2 picks it up immediately.

Parent 2 : තැනින් තැන මල් බදුන්, පොත් පොත් පත් සඟරා තබා ඇති භාත්පසින්ම මිහිරි සංගීතයක් ඇහෙන...

Parent 1 : ... with nurses who recognize me and my children... since I started consulting with you I have not stepped into a big hospital!

They both laugh.

Parent 2 : Big hospital!!

Parent 1 : Thank you for treating me like your equal. Equally intelligent, equally intuitive, just differently skilled...

Parent 1 looks at Parent 2 pointedly.

Parent 2 : හොඳ ඩොක්ටර් කෙනෙක් කියල කියන්නේ, හොඳ මනුස්සයෙක් බවත් , හොඳ මනුස්සයෙක් ආචාරශීලී, කරුණාවන්ත කෙනෙක් බවත් , කරුණාවන්ත අය වෙත පහසුවෙන් ප්රවේශ විය හැකි බවත් මට කියා දීම ගැන thank you doctor!

Parent 1 : Thank you for not making me feel like I am a nuisance to you.

Parent 1 : Thank you for reminding me that doctors should be healers - and healing extends beyond a cough or a dry throat.

There is a pause as they reflect on what they both just said. Then, with more seriousness...

Parent 2 : වේටින් රුමි එකේ ඉන්න අනිත් අම්මලාට මාව අඳුන්වලා දෙන එක ගැන Thank you Doctor.

Parent 1 : ... so that we have been able to chat instead of sitting around like strangers.

Parent 2 : මීට කලින් මං කවදාවත් ඩොක්ටර් කෙනෙක් හමුවෙන්න යන්න ආසාවෙන් බලා හිටියේ නැහැ.

Parent 1 gets up, gathers her belongings and her child, then turns back to Parent 2.

Parent 1 : But with you, it's time well spent.

The two parents smile at each other. They look relaxed.

Parent 1 leaves.

Parent 1 is alone with her child on stage. She turns round and speaks to him...

Parent 2 : ඩොක්ටර් ළඟට එන්න කලින්ම ලෙඩ හොඳ වෙන්න පටන් ගන්න නේ ?

Scene 6

Letter to the principal

Characters **Angry Mother**

Scared Mother

Setting **Before meeting with the principal**

Two mothers address a principal.

Angry Mother is seated. Scared Mother is standing. Scared Mother is indignant and aggressive. Scared Mother is apologetic and groveling.

Angry Mother : Principal ...

Scared Mother : සර් ...

ඔබට මා මේසා බිය වන්නේ ඇයිදැයි සිතෙන විට මට ඇතිවන්නේ මහත් ලැජ්ජාවකි.

Angry Mother : Who are you? Who am I?

Scared Mother මා මේ තරම් භීතියකට පත් කරන්නට තරම් ඔබ බලවත් වූයේ කෙසේද? ඒ සා බලයක් ඔබ හිමි කරගන්නේ කෙසේද?

Angry Mother : Why do we bestow this amount of power on you?

Scared Mother මගේ පුතා මුල්වරට පාසලට රැගෙන ඒමට නිඛ දිනය මට මතක නැති විය...

Angry Mother : Actually, what happened was I confused the dates. However, in a letter bearing your majestic signature, a sentence, underlined for emphasis, stated that it was imperative that the child be brought to school on the 7th morning.

When I saw this, it was afternoon.

Scared Mother: වාක්ය දුටු මොහොතේ මා තුළ ඇති වූ අධිකතර කම්පනයත් භයංකාරත්වයත් කොපමණදැයි මට වචනවලට නැගිය නොහැක.

මගේ ආමාශය තුළින් කැකැරෙමින් ආ වේදනාවක් මුළු ශරීරයම වෙලා ගන්නේය. මට කතා කළ නොහැකි විය.

Angry Mother : I was rendered hideously helpless.

How did you rise to possess such power? I have only met you on one occasion. You know nothing about me!

Scared Mother ඉතිං ඔබ මා විනිශ්චය කර තීරණයකට එළඹෙන්න. "වගකීමක් නැති දෙමාපියෙක්", "කිසිම පිළිවෙළක් නැති වැඩිහිටියෙක්", "පිස්සු මනුස්සයෙක්" "

Angry Mother : 'A mother who does not give a damn about her children.' 'What is the use of such mothers?' Now you can arrive at any of the above conclusions.

You are a hero.

Scared Mother : මම පනුවෙකි.

Pause.

Angry Mother adult. : I don't know the difference in age between us. But I am a 35-year-old

Scared Mother : මම තනිවම හම්බකරගෙන, අප්රමාණ දුක් ගැහැට විඳ දරා ගෙන, දරුවා හදාගෙන, දෙමාපියන් රැකබලාගෙන, සැමියා පරිස්සම් කරගෙන ජීවත් වෙන්නට හදන, නියමාකාර වැඩිහිටියෙකි.

Angry Mother : ...A real life adult. In addition to this I am an actress. I have on stage, given many inspired performances. People know who I am.

I am a graduate. I have won several awards. I write on important matters; I have many things to say about myself. Several men have loved me deeply - some of them still love me... But whatever the heck else I am is useless.

Scared Mother :මහේශාක්ශ ඔබ ඉදිරියේ මේ මොහොතේ මම දෙකට කැපී දඟලන පනුවෙක් වී ඇත. මා මේ කර ඇත්තේ සාපරාධයකි.

Angry Mother : I destroyed his opportunity of getting accustomed to his class atmosphere. I am a mother worthy of being stoned to death.

Scared Mother : මට දරුවා ඉදිරියේ නමස්කාර කොට සමාව අයැද සිටිය හැකියි. මේ මහා වරද ඔහු කෙරේ මා දක්වන සෙනෙහස පිළිබඳ මිනුමක් ලෙස ඔහු බාර නොගන්නා බව මට විශ්වාසය. සමාව ලැබීමට

සුදුසු තරමට මා ඔහුට ආදරය කර ඇති බව මට විශ්වාසය.
නමුත්.....කියන්නට බැරිය

Angry Mother : Dear Lord Buddha. Help me.

Scared Mother : බුදු හාමුදුරුවනේ, මට පිහිට වෙනත්. දැන් ඉතිං මා සදුදාට
පාසලට පැමිණ ඔබට කියන්නේ කුමක්ද?

Angry Mother : If I trash the lie and stick with the truth...

Scared Mother : මම තඬි බොරුවක් හදා ගත යුතුය.

Angry Mother : I didn't see this section of the letter. It's amazing. I have read this letter
more than ten times to date. But, sir, I did not see that sentence.

Forget it.

Scared Mother : ඒක සියදිවි නසාගැනීමක් ...

Angry Mother : My heart knows that I am a mother, deeply committed to my
responsibilities by my child. But I make mistakes.

Scared Mother : කරුණාකර මා තේරුම්ගන්න. සදුදාට මා ඇවිත් ඔබට මොන
බොරුවක් කීවත්.

Angry Mother : Please understand me.

Scared Mother : බරපතල අසනීපයක් මට සෑදුණ බවත් සැමියාත් හොඳටම
කලබල වී සිටි නිසා ඔහු සමගවත් දරුවා එවන්නට නොහැකි වූ
බවත් කියන්නට මම හිතාගෙන සිටිමි. එය කියන වෙලාවට මගේ
මුහුණේ ඇඳිය යුත්තේ ආත්ම විශ්වාසයකි.

Angry Mother : Please do not judge me based on this incident.

Scared Mother : මේ මහා වරදකාරී කන්දෙන් ඔබතුමා මා නිදහස් කර දමන්න.

මා තරක මවක් නොවන බව ඔබතුමාට ඉදිරියේදී වැටහේවි.

Angry Mother : Calibri Bassnayaka

Scared Mother : අකිල බස්නායකගේ මව

Scene 7

Letter to my daughter

Characters **Mother 1**

Mother 2

Setting **Somewhere private but public ...**

Two women are sitting together on stage. They are both looking at a distant, imaginary, child. Mother 1 is looking with a calm and caring way, while Mother 2 looks somewhat nervous and anxiety-ridden. She constantly looks around and seems visibly uncomfortable.

Mother 1 : My wild child...

Mother 2 : මගේ දඟ කෙල්ලේ...

Mother 1 : I love the honesty of your questions - they stun me, they make me think, they make laugh...

Mother 2 : ඔයා ගේ ප්රශ්න වලට ඇත්තටම මම ආදරෙයි. ඒවායින් මම අත්දැන් කුත්දුන් වෙනවා. මට හිතන්න වෙනවා. මට හිතා යනවා. මට ඉල කැඩෙනකන් හිතා යනවා

Mother 1 : ... Belly laughs.

Mother 2 : සීමා මායිම් නැති අවකාශයේ නිදහසේ ඔයා දුව ගෙන යන විදියට. පුළුවන්නම් ඇඟේ නූල් පොටක්වත් නැතුව දුවගෙන යන විදියට ...

Mother 1 : ... I love the way you love to run in open spaces —without your clothes on, if possible ...

Mother 2 : ... මං ආදරෙයි...

Mother 1 : ... Because (I remember...) wind against one's skin is one of the best feelings in the world.

I love the way you watch yourself perform. It amazes me that you cultivated these skills so early, to me it took over two decades to get this right.

Mother 2 : ඔයා කරන රඟපෑම් දිහා බලන් ඉන්න විදියට මං ආදරෙයි. ඔව්වර පුංචි කාලෙම ඔයා ඒ හැකියාව අත්කර ගත්තේ කොහොමද කියලා මට හිතාගන්න බෑ. මට ඕක අත්කරගන්නා අවුරුදු විස්සක් විතර ගියා.

Pause

මගේ පැටියෝ. මගේ ගීතයෙන් පිරිණු පුංචි දහ කෙල්ලේ.

Mother 1 : Child, my precious, song-filled child...It breaks my heart...

Mother 2 : ...ඒත් මට කියන්න සිද්ද වෙනවා,...

Mother 1 : ... But I have to tell you that your questions are rude. I am asking you to stop asking them.

Mother 2 : ඔයා අසන ජ්‍යෙෂ්ඨ සැර වැඩි බවත්, ඒවා අහන එක තවත්වන්න කියලා මට කියන්න සිද්ද වෙනවා.

මගේ මැණිකේ , හුඟක් මිනිස්සුන්ට ඇත්ත දරා ගන්න බෑ.

Mother 1 : ... and everyone seems to have lost their sense of humour.

Mother 2 : ඔයාට වැඩිහිටියෝ කියන දේවල්වල කිසිම තේරුමක් නැහැයි කියලා මං ඔයා එක්ක එකඟ වෙන අවස්ථාවලදී වුණත් මට කියන්න සිද්ද වෙනවා, වැඩිහිටියන් කියන දේට ඇහුම්කන් දෙන්න, කොන්දේසි විරහිතව ඒවා කරන්න කියලා.

Mother 1 : I have to make you ashamed of enjoying your nakedness

Mother 2 : තමන්ගේ නිරූපන රසවිඳීම ලැජ්ජා නැති වැඩක් කියලා මට ඔයාට කියන්න සිද්ද වෙනවා

Mother 1 : I have to stuff into your head, ideas of puritan shame and decayed notions of good behavior

Mother 2 : ලජ්ජා බය ගැනත්, විනිත හැසිරීම ගැනත් ලොකු ලොකු පාර්ශ්ව ද්‍රව්‍ය අදහස් වලින් ඔයාගේ ඔලුව පුරවන්න මට සිද්ද වෙනවා.

Mother 1 : because, my darling, people watch your abandon with different eyes.

Mother 2 : මොකද මගේ පැටියෝ ඔයාගේ නිදහස්කාමී ජීවිතය ගැන මිනිස්සු වපර බලන නිසා.

Mother 1 : I apologize for your drama, the way you obviously act out your wrath in front of an adoring audience, instead of admitting to finding it hilarious, I publicly endorse opinions such as ‘manipulative’

- Mother 2 : ඇවිටරයි
- Mother 1 : spoiled
- Mother 2 : නරක් වෙලා
- Mother 1 : stubborn
- Mother 2 : මුරණ්ඩුයි
- Mother 1 : Now I scream inside “no you fools she’s just on stage listening to the unending applause”.
- Mother 2 : නමුත් මගේ අභියන්තරයෙන් මං කැගහනවා ‘නෑ මෝඩයිනේ ඒ දරුවා ඉවරයක් නැති අත්පොලසන් මධියයේ වේදිකාවේ රභානවා’.
- Mother 1 : I have been there. She is there now.
- Mother 2 : මාත් එතැන ඉඳලා තියෙනවා. එයා එතන දැන්.
- Mother 1 : And we will have you know... it’s a beautiful place
- Mother 2 : වේදිකාව කියන්නේ හරි සුන්දර තැනක්
- Mother 1 : I see, love.
- Mother 2 : ඔයා කවුද කියලා මට පෙනවා පැටියෝ
- Mother 1 : And I don’t judge you.
- Mother 2 : මං ඔයාව විනිශ්චය කරන්න යන්නේ නැහැ.
- Mother 1 : You see, I am like you...
- Mother 2 : ඔයා දන්නවද මාත් ඔයා වගේමයි
- Mother 1 : And my intense curiosity, my questions, the voices in my head, my imaginary audience...
- Mother 2 : මගේ කුතුහලය, මන් අහන ප්රශ්න, මගේ හිත ඇතුළේ කතා කරන සද්ද, මා විසින් හදා ගත්තු ප්රේක්ෂකාගාරය,
- Mother 1 : takes me away — even from you —
- Mother 2 : ඒවා මාව කොහේදෝ ඇතට අරන් යනවා ඔයාගෙන් පවා ඇතට මාව අරන් යනවා.

Cast as Mother

- Mother 1 : to a place where only I exist — and it's very like the place where only you exist, my sweet.
- Mother 2 : ඒක ඉතා සුන්දර තැනක්.
- Mother 1 : Yes, it's a beautiful place to be. But we both can't exist in it at the same time.
- Mother 2 : ඒත් අපි දෙන්නටම එකට එතන ඉන්න බැහැ
- Mother 1 : One of us has to give it up.
- Mother 2 : කවුරු හරි එක්කෙනෙකුට ඒක අතාරින්න වෙනවා.
- Mother 1 : Who? My love. Who will it be?
- Mother 2 : ඒ කවුද මගේ මැණික.
- Mother 1 : You?
- Mother 2 : ඔයාද?
- Mother 1 : or I?
- Mother 2 : මම ද?

Transition 2

Task Two

Enter Host 1 and Host 2.

Host 1 : For the second task, the group changed pace. From the long introspection and reflection of the letters, the group moved on to lists.

Host 2 : දෙවෙනි අභියාසයට ලියුම් වලින් ලැයිස්තු වලට. Letters to lists

Host 2 opens up the envelope and reads from it.

Host 2 ‘ඉතින් අපි ලැයිස්තු හදමු. කාට හරි මතකද, ළමයි හදලා ගෙවල් වල වැඩ වලට සීමා වෙන්න කලින්, නාට්‍යයක් හරි කතාවක් හරි ගැන හිතන්න කොච්චර අසීමිත කාලයක්, නිදහසක් තිබ්බද කියල? එහෙම හිතන කොට සියලුම වැඩ කටයුතු අප්පරිමාන වුන හැටි.’

Host 1 : One of the biggest challenges of motherhood is having to remember a hundred different things a day. And they are tiny, tiny morsels of unrelated information.

Host 2 : We all hate them, but we probably can’t get by without making lists...

Host 1 : So, for TASK TWO - let’s do lists.

දෙවෙනි කිරියාකාරකමට අපි ලැයිස්තු හදමු

In this next task, Host 1 and Host 2 remain on stage and lead the group — giving the headings of each list.

TASK TWO - LISTS

Scene 8

Host 1 : The biggest lies I have discovered:

Woman 1 : That humans are naturally monogamous

Woman 2 : That mothers are good people

Woman 3 : පිරිමින්ට ගැහැන්ට වඩා සෙක්ස් ඕනේ.

Woman 2 : That vaccines are good for you

Host 2 : හොයාගෙන තියෙන ලොකුම බොරු:

Woman 4 : ශ්රී ලංකාව ජරජනාන්තරික රටක්

Woman 5 : බෞද්ධයන් ඇත්තටම බුදුන්ගේ දර්ශනය පිළිපදිනවා.

Woman 6 : Religion, civility, politics. The biggest lies in the world

Host 2 : Biggest lies

Woman 7 : විවාහය

Woman 3 : Mothers know best

Host 1 : හොයාගෙන තියෙන ලොකුම බොරුව:

Woman 8 : Let it be, let it be, let it be, let it be. There will be an answer. Let it be

Host 2 : The greatest truths I've discovered:

Woman 2 : Spirituality is not synonymous with religiosity. And deeply religious people can be deeply evil.

Woman 7 : කොහොම හරි අන්නිමේදී ඔබ තනියම - ඒක හොඳ දෙයක්.

Woman 1 : Despite the voice of my education, I believe in magic, myth and mystery.

Woman 3 : දරුවන් හදනවා කියන්නේ බයෙන් පීවත් වෙන එකයි.

Host 2 : ලොකුම ඇත්ත

Woman 2 : Marriage kills

Woman 5 : ගැහැණු, අඩුම ගානේ බැන්දිට පස්සේ පිරිමින්ට වඩා ගොඩක්, ගොඩක්, ගොඩාරියක් මහන්සි වෙනවා.

Host 1 : ලොකුම ඇත්ත:

Woman 9 : It's kindness that binds you to marriage the longest.

Woman 2 : Taking a shower can change your outlook.

Host 2 : The greatest truth

Woman 3 : A child takes a lifetime to grow.

Host 2 : ලෝකේ හොයාගෙන තියන ලොකුම ඇත්ත

Woman 4 : සෑම සාර්ථක පිරිමියෙක් පිටුපසම ගැහැණියක් සිටියි.

Woman 5 : සෑම සාර්ථක ගැහැණියක් පිටුපසම ඇගේදරුවන් බලාගන්නා තවත් ගැහැණියක් සිටියි.

Host 1 : Five ways in which you have changed (beyond recognition)

Woman 8 : අම්ම කෙනෙක් උනාට පස්සේ මම ඉවසන, ගොඩාක් ඉවසන කෙනෙක් වෙලා

Woman 5 : මං වගකීම් සහගත වෙලා - ඒක මටම උනුලගන්න බැරි තරං ...

Woman 1 : I don't enjoy being lazy. It makes me feel guilty.

Host 2 : වෙනස් වෙලා තියෙන විධි 5ක්

Woman 2 : I no longer enjoy sex

Woman 3 : මම මදුරුවන්ට බයයි

Host 1 : Five ways in which you have changed:

Woman 7 : මම සල්ලි ඉතුරු කරන්න උත්සාහ කරනවා

Host 2 : වෙනස් වෙලා තියෙන විධි 5ක්:

Woman 9 : I plan ahead

Host 1 : Five ways in which you have changed:

Woman 6 : I read food labels

Host 2 : වෙනස් වෙලා තියෙන විටි 5ක්:

Woman 1 : Authority no longer awes me.

Host 2 : මගේ දරුවන් මා ගැන දැනගන්නවාට කැමති දේවල්:

Woman 9 : I love them unconditionally.

Woman 5 : මම සිහින දකින්නියක්

Woman 1 : I hate political apathy

Woman 2 : ඔවුන් කුමන හෝ ආකාරයේ මූලධර්මවාදීන් බවට පත්වුවොත් මම මරාගෙන මැරෙනවා.

Host 1 : What I want my kids to know about me

Woman 7 : They are my top priority, but not the only thing that brings me happiness

Woman 3 : සමහරදාට, ඊට නිදාගන්න යනකොට කනන්දර හයක්ම එක දිගට කියන එක හරි අමාරුයි

Woman 8 : ඔයා පුළුවන් කියලා හිතුවට, මට ලෝකෙ වෙනස් කරන්න බැහැ

Host 1 : What I want my kids to know about me:

Woman 4 : I used to be things other than a mother.

Host 2 : මගේ දරුවෝ මං ගැන දැනගන්නවාට අකමැති දේවල්

Woman 8 : එයාගේ අප්පුවගේ අම්මට, එයාගේ ආච්චිට මං පොඩ්ඩක්වත් කැමති නැහැ

Woman 2 : I enjoy porn.

Woman 4 : If I had to do it all again, they might not exist and their father would be one of many men.

Host 1 : What I do not wish my children know about me:

Woman 3 : ඒගොල්ලන්ගෙ ඩොක්ටර් අංකල් මට ආදරය කරනවා

Woman 9 : I too tell lies, pick my nose, use bad language, mothers are the worst hypocrites

Host 1 : මගේ දරුවෝ මං ගැන දැනගන්නවාට අකමැති දේවල්

Woman 2 : I wish they were enough to fill me

Host 2 : What I do not wish my children know about me

There is silence. Host 2 repeats the question, this time slowly, and more clearly:

Host 2 What, I do not wish, my children, know about me:

Pause

Woman 1 : When I am in theatre, I forget them

All the women nod.

Transition 3

Task Three and Task Four

Enter Host 1 and Host 2

Host 1 : Task Three was phone calls, but for some strange reason, this never really got off the ground. Several people didn't submit anything and the pieces that were submitted were more contrived than honest.

Host 2 : Interesting, considering most of the group constantly admit to running their lives through their phones...

Host 1 : Who do they admit this to? You?

Host 2 : (Ahem)... තුන්වෙනි අභියාචය දුරකථන ඇමතුම් සටහන් කිරීම, පුදුමයි. ඒත් එය අසාර්ථක වුනා. ඉතින් ඒක අපි හලලා දැමීම. (*he crumples up and throws away a piece of paper*)

ඊළඟ එකවත් හරියට කරගන්න පුළුවන් වුනාද?

Host 1 : Now it's well into the second half of the year 2011 and we are on to our Fourth Task, which, after the flop of the Third Task, needed to be a "Pick me up".

Host 2 : (*reads from envelope*) Songs!! සින්දු !!

Host 1 : That should do the trick...

Host 2 : සින්දු ලියන්න මොන මොන මාතෘකාද දන්නේ?

Host 2 : (*reading the envelope*) "Hands up those of you, who sang totally inappropriate songs to your babies when they didn't have a clue what you were saying? Songs about the most current antics of politicians to how absolutely weird it is to suddenly grow big boobs."

Host 1 : සින්දු ලියන්න මොන මොන මාතෘකාද දන්නේ?

Host 2 : ඔවු. සින්දු ලියන්න දන්නු මාතෘකා...

තමන් ගැන සුරංගනා කතා

Host 1 : An action song about sex and marriage.

Host 2 : රටේ වර්තමාන දේශපාලන තත්ත්වය ගැන ළමා කතාවක්

Cast as Mother

Host 1 : A children's poem on your body, pregnancy or childbirth.

Host 2 : ජීවිතේ අර්ථය ගැන දරු නැලවිල්ලක්.

Host 1 : Needless to say, they all went a little crazy with this one...

Two women come and whisk Host 2 away and trap him in a chair on stage.

Host 2 : Needless to Say...

Host 1 : Task FOUR - songs...

හතර වන ක්රියාකාරකම. සිනිඳු...

Exit Host 2.

TASK FOUR – SONGS

Scene 9

Action song about sex

Characters **Four frisky mothers**

One sleepy father

Setting **At home, after bedtime**

This son is sung to the tune of The Wheels of the Bus.

The children in the house have
Fallen asleep. Fallen asleep. Fallen asleep.
The children in the house have.
Fallen asleep.

(After four bloody months...!)

Mommy watches daddy
Snoring loud. Snoring loud. Snoring loud.
Mommy watches daddy -
Snoring loud.

(After shaking him twice men!)

The buttons on the shirt just
Won't come off! Won't come off!! Won't come off!

The buttons on the shirt just

Won't come off!!!

(Don't stress. You know what's there!)

The kissing has to take place

Quietly. Quietly. Quietly

The kissing has to take place

Quietly,

(And no biting. Please!)

Now it's the part of

Bumpety Bumpety Bump. Bumpety Bumpety Bump. Bumpety Bumpety Bump.

Now it's the part of

Bumpety Bumpety Bump.

(‘You close love?’ ‘No, Are you?’)

The Children in the house go

What's that noise? What's that noise? What's that noise?

The Children in the house go

What's that noise?

(Fuckaduck! Another four months!)

Transition 4

Task Five and Task Six

Enter Host 1. He is alone.

Host 1 : Task Six... හයවන ක්රියාකාරකම (*Pause*) ... In just a few moments..

Host 2 rushes onto stage, looking happy and disheveled.

Host 2 :Sorry, sorry...

Host 2 has an open envelope in his hand.

Host 1 : අපන් හයවන ක්රියාකාරකම.

Pause. Host 2 checks his script, looks confused....

Host 2 : අප්පත්ත ක්රියාකාරකම.

Host 1 shakes his head... checks his script.

Host 1 : Um... no, Apparently we are not doing task 5. That will be done for the show.

Host 2 : අප්පත්ත ක්රියාකාරකම බලන්න නම් ඡෝ එකටම එන්න වෙයි.

They rustle through their notes...

Host 1 : Task Six!

Host 2 : හයවන ක්රියාකාරකම!

Host 1 : Yes. Task Six. Reviews. විවාර.

Host 1 reads from the envelope.

“We have all had brushes with the media. We have written up press releases, we have prepared for the interviews, we have waited for the reviews — sometimes for up to two months. We know what can go right, and we know what can go wrong.

Host 2 : Oh yes, we do...

මිලඟ ක්රියාකාරකමට අපි අපේම ජීවිත වාර්තා කරන මාධ්‍ය බවට පත් වෙතවා. මාධ්‍ය නිවේදන, සම්මුඛ සාකච්ඡා, විවාර තුළින් අපි අපි ගැනම ලියනවා.

Cast as Mother

Host 1 For this task, you write one of the following articles about yourself:

A Press Release

Host 2 An Interview

Host 1 A Review

Host 2 A fan page quiz

Host 2 : හැබැයි මතක තියාගන්න, තමන් ගැන ලියන්නේ පිටස්තරයෙක් විදියට

Host 1 : Look at yourself as a stranger would see you — and write.

හයවන ක්‍රියාකාරකම. විවාර.

Exit Host 1 and Host.

TASK SIX – REVIEWS

Scene 10

Student assignment – play review

Characters **Two students**

The character being reviewed.

Setting **Somewhere between the past and the present**

Student 1 : Hi miss

Student 2 : මිස් අපි අර නාට්‍ය බලන්න ගියා. හැබැයි අපි ඒක ඉවර වෙන්න ඉස්සෙල්ල ආවා මිස්

Student 1 : Yes miss. That stupid play was all up and down and taking a long time.

Student 2 : ඒකෙ ඉන්න නිළිය මිස්, අර හැමවෙලාවෙම හැමදෙයක්ම බැලන්ස් කරගන්න දඟලන දැගලිල්ලයි, එක එකවෙලාවට එක එක වර්ත වලට ආරූඪ වෙන එකයි...

Student 1 : ...Is she like a schizophrenic or something?

Student 2 : මිස්, එයාට සිරාවට මල පනින තැනක් තිබුනනේ මිස්...

Student 1 : That was really freaky —like scary freaky.

Student 2 : හරියට නිකන් මිස් ගරා යකා ආවේස වුනා වගේ...

Student 1 : ...Like lots of pent up rage.

And then there's this whole bit where she talks about how much she likes her ... boobs.

Student 2 : ඊට පස්සේ මිස් අර අර පිස්සු කොටස නේ...

Student 1 : Where she and her alcoholic depressed tortured musician fiancé break up...

- Student 2 : ඊට පස්සේ මිස් ඒ තරහට පලිගන්න වගේ ගිහිල්ල මිනිස්සු දහ දෙනෙක් එක්ක විතර
- Student 1 : Sh.... sh.....
- Student 2 : බුදියාගන්නා
- Student 1 : I think I would call the play a surrealist um... tragicomedy.
And ... miss... as for the protagonist ...
- Student 2 : මේකි මිස් නිකන් වේලිව්ව අවුල් වෙව්ව නාකිව්වියක්...
- Student 1 : I think her tragic flaw is “arrogance”...
- Student 2 Also impulsiveness,
- Student 1 ummm... compulsiveness?
- Student 2 Indecisiveness and laziness!
- Student 1 She says “laid-backness” not “laziness”.
But she is so laid back miss, she's horizontal - which is more or less the same thing, no miss?
- Student 2 : මිස් අපි නැගිටලා එන වෙලාවේ එයා කිය කියා හිටියේ මාර මහන්සියි. ආශ්රමයකට වෙලා ටිකක් නිහඬව කල් ගත කරන්න කැමතියි...
- Student 1 : This is why we left, because this statement is typical of her and all her bull shit.
- Student 2 : මිස් ඒකි නිකන් පැස්බැරෙක් වගෙයි මිස්...
- Student 1 : and it seems to me that her whole problem is consistently failing to recognize what she really is.
- Student 2 : මිස් එයාට ගටක් නෑ කියල නෙමෙයි මිස් අපි කියන්නේ...
- Student 1 : She definitely has balls. But, miss, this is what it all boils down to this...
She listens to too many people.
- Student 2 : එයා හැමෝවම සතුටු කරන්න හදනවා. අනිත් එක මහා ලොකුවට මම සමාජ සම්මත ගණන් ගන්නේ නෑ කියල කිව්වට...

Cast as Mother

Student 1 : Every year she seems to get sucked into doing things she feels she's supposed to do. She keeps getting blown off course and having to hack her way through terrain she needn't have encountered in the first place.

Student 2 : එයාගේ ජීවිතේ වංකගිරියක් වගෙයි මිස්. එයාට කවදාවත් ඒකෙ මධිය ලක්ෂ්‍ය හොයාගන්න පුළුවන්වෙයිද කියල නම් මං දන්නේ නෑ.

Student 1 : If only she weren't so eager to please.

Scene 11

Kalumaali

Characters **Narrator 1**

Narrator 2

Kalumaali

Setting **Once upon a time...**

Narrator 1 : Now, once upon a time, in a small village in a far-off land, in a poor little house, was born a baby girl.

Narrator 2 : ඒ බබා ඉපදුණේ, මහ රෑ, හදට වුණත් නිදිමන එන වෙලාවක.

Narrator 1 : Her eyes, as bright as two stars.

Narrator 2 : අම්මයි නාත්තයි එකතු වෙලා “කලුමාලී” කියලා බබාට නමක් දැම්මා.

Narrator 1 : In those days, as soon as a baby was born, the angels in heaven come and give this baby gifts.

Narrator 2 : සුරංගනාවියන් දෙන තැහි කාටවත් නොගෙන ඉන්න බැහැ. ඒ වගේම ඒ තැහි තමන්ට එපා වුණත් ආපහු දෙන්න බැහැ.

Narrator 1 : Two angels made their way down to Kalumaali’s home in the middle of the night. Full of sleep and unable to fly straight, they couldn’t see clearly.

Narrator 2 : කලුමාලී දිහා ඕනාවට එපාවට බලපු එක සුරංගනාවියක් හිතුවේ ඒ පිරිමි බබෙක් කියලා.

Narrator 1 : And so, she gifted her with hairy arms and legs,

Narrator 2 : නිකටට උඩින් දැලි රැවුල සහ හැඩි දැඩි පාද

Narrator 1 : Muscled upper arms —things of importance to a male.

Narrator 2 : අනිත් සුරංගනාවටත් නිදි මර ගානේ ඒ තරං නිව්වියක් තැනි වුණත්, එයා කලුමාලීට දුන්නේ ගැහු ලමයෙකුට දෙන ජාතියේ තැහි.

Narrator 1 : This is a woman's heart,

Narrator 2 : ගැනු ලැජීජාව,

Narrator 1 : a baby bag in her body,

Narrator 2 : බබාලා හදන උවමනාව...

Narrator 1 : Kalumaali grew bigger and bigger.

Soon the results of the gifts bestowed upon her by the angels became noticeable.

Narrator 2 : අනිත් ගැනු ළමයින්ට නැති තරං අත පයේ මයිල් ආවා.

Narrator 1 : The moustache over her lip grew.

Narrator 2 : අනිත් ගැනු ළමයින්ට දොඩම් ගෙඩි වගේ ඉස්සිව්ව ලස්සන රවුම් පිරුණු පපු හැදෙද්දී, කලුමාලිගේ පපුවෙයි පිටෙයි වෙනසක් පෙනුණේ නැහැ.

Narrator 1 : The school children made up names

Narrator 2 : තුනී ලෑලි සංස්ථාව!

Narrator 1 : Furry,

Narrator 2 : ම යි ලී

Narrator 1 : Mousti...

Narrator 2 : රැවුලී

Narrator 1 : Kalumaali wept a lot... She prayed that the angels would take back the gifts that they gave her by mistake....

Narrator 2 : එයා තීරණය කළා මහණවෙලා කැලෑවකට වෙලා භාවනා කරමින් ජීවිතේ ගෙවනවයි කියලා,

Narrator 1 : Then she found out that there are lots of other girls with moustaches. That they had many ways of removing these moustaches...

Narrator 2 : කලුමාලි, කකුල් අතපයේ මයිල් ගාන්න පටන් ගන්නා. නිකවේ රැවුල අයිත් කරගන්න නොකරපු දෙයක් නැහැ.

Narrator 1 : There is always some way that is possible to take away something one has in excess.

Narrator 2 : ඒත් දෙසියනේ නැත්නම්ම නැති දෙයක් ඇති කරගන්නේ කොහොමද?

පපුව.....

Narrator 1 : Breasts...

: Kalumaali, after a while, made herself pillow breasts and started to wear them. She put on her pillow breasts, put on a dress over them and stood in front of the mirror...

Narrator 2 : පපුවක් තියෙන එක මොන තරං සම්පතක්ද කියලා හිනිලා එයාගෙ ඇස්වලට කළු පිරෙනවා.....

Narrator 1 : Time passed in this manner...

Narrator 2 : කළමාලි දැන් අම්මා කෙනෙක්..... ඇත්නම්ම කියනවනං, එයා දැන් අම්මා කෙනෙක්..... දැන්නං කළමාලි අර වැරදිව්ව නැහි ගැන ඒ තරං හිතන්නෙ නෑ.....

Narrator 1 : She does not have the time or the desire to think about these things...

Narrator 2 : එයා ඉන්නේ බබාලාගෙන් වැහිලා ...

Narrator 1 : However, if she ever hears about moustache removing methods, about pretty pillow breasts, she still listens with great interest....

Together The End.

Transition 5

Task Seven

Enter Host 1 and Host 2.

Host 1 : There was a lot of hype around Task Seven.

Host 2 : The last task...

අවුරුදු එක හමාරක් නිස්සේ මේ අය වැඩ කලේ මේ වියාපෘතියට සම්බන්ධ අනෙක් අය කවුද කියලවත් නොදැන, හුදෙකලාවේ වැඩ කරන්නිය මේ දහතුන් දෙනා ජර්මනි වනාවට මුහුණට මුහුණ හමුවෙන්න දැන් සූදානම්.

Host 1 : ... after writing in isolation for one and a half years, being part of a project and not knowing who else was part of it, the group was going to meet, face to face for the first time.

Host 2 : Yes, meeting for the first time. To complete the last task. Together.

Isn't there a music queue there?

Doesn't this have an epic feel to it?

The entire ensemble of women enter on to stage.

They are relaxed. They are surprised and delighted to see each other. They greet each other warmly and then they settle down, on the floor in a semi-circle - and freeze.

Host 2 : (*Opening the envelope*) හත්වෙනි කිරියාකාරකම සාකච්චාවක්.

ඉතින් මේගොල්ලෝ මොනවද සාකච්චා කලේ?

Host 1 : අපේ දෙමවුපියන්ගෙන් අපි උරුමකරගත් දේ, අපි ජීවිතෙන් ඉගෙන ගත් දේ, සහ අපි අපේ දරුවන්ට කියල දෙන දේ...

Host 2 : What we have inherited, what we believe, and what we will pass on.

Host 1 : I heard the task lasted one whole day? What did they discuss for one whole day?

Host 2 : දවසක් පුරා මේගොල්ලෝ කතා කලේ,

Host 2 and Host 1 take turns to read list:

1. මගේ රට ගැන. My countrymen. යුද්ධය. Politicians.
2. සංස්කෘතිය . Traditions. මිත්යා විශ්වාස. Beliefs.
- 3, මගේ ආගම. Other religions. ආධ්‍යාත්මික භාවය.
4. Doctors. වෛද්‍ය . Healing. වෛද්‍යවේදය
5. Education. පාසැල්. Teachers.
6. ආදරය. Beauty. අනුරාගය.
7. Sex. ලිංගිකත්වය. My body. ස්වයං වින්දනය.
8. Marriage. අනියම් සම්බන්ධතා.
9. Husbands. ළමයි. In laws.
10. සාර්ථකත්වය. Happiness. තෘප්තිය.
11. Art. සංගීතය. Theatre.
12. සල්ලි. Class. ධනය
13. Truth. සමාවදීම. Justice.
14. ජීවිතය. Death.

Host 1 : දවසින් ඉවර කළා ඇති ඒගොල්ලෝ

Host 2 : පුදුමයි

Host 1 Anyway... Task Seven. Group Discussion.

Exit Host 1 and Host 2.

TASK SEVEN – GROUP DISCUSSION

Scene 12

Group Discussion

Characters **The Ensemble**

Setting **Any day. Anywhere.**

The entire female ensemble are seated on the floor in a semi-circle.

During the discussion they read from the scripts they have with them.

Ruwa **: I want to talk about my country. What did my mother/father teach me about my country?**

Kaushy : මගේ තාත්තා මට කියලා දුන්නේ මගේ රට හුගක් විශේෂයි කියලා. ඒ වගේම මගේ රටේ මිනිස්සු - ශ්රී ලංකාවේ මිනිස්සු - ඉතාම සුහද, කරුණාවන්ත අය කියලා.

Dil : My parents ... they love Sri Lanka. And this was always something that they held onto.

Manjari : මගේ අම්මා තාත්තා මට කියා දුන්නේ කොන්දේසි විරහිතව තමන්ගේ රටට ආදරය කරන්න කියලයි. ඒ ගොල්ලන්ට අනුව මේ තමයි ලෝකෙන්ම සුන්දරම රට.

Ruwa : My father told me that the people of this country have been fooled. මේ රටේ මිනිස්සු මුලාවෙලා ඉන්නේ. ..ඔවුන්ට හරි මග පෙන්වා දිය යුතුයි කියලා මගේ තාත්තා කීවා.

Malkanathi : මං පුංචි කාලෙ මගේ අම්මලා තාත්තලා නිතරම කීව්වෙ මේක තමයි ලස්සනම, හොඳම රට කියලා...මගේ තාත්තා පොඩ්ඩක් සිංහල ජාතිවාදී පැත්තට බරයි

Pause.

Ruwa **: What has life taught me about my country?**

- Izhara : I am increasingly disappointed and disillusioned with what my parents told me that Sri Lankans were. I look around me and get so upset with how foolish and selfish my countrymen are becoming... it's very difficult to keep on living here.
- Chamila : මගේ වටේ ඉන්න මිනිස්සු හිතන පතන විදිය ගත්තහම, මම එන්න එන්නම මගේ රට වැසියන් නාදුනන කෙනෙක් බවට පත්වෙමින් ඉන්න බව මට හැඟෙනවා. මට ලොකු හුදෙකලා බවත් දැනෙනවා.
- Tracy : I think that my countrymen just grow stupider every day and our vision gets smaller and smaller and more petty every day.
- Nadie : මට මේ රට ගැන මට කියන්න තියෙන්නේ මේකෙ ඉන්න මිනිස්සු සම්පූර්ණ ඔලමොට්ටලයෝ කියලා විතරයි. ඒ ගොල්ලො කරන්නෙ ගොං ඔලමොට්ටල වැඩ. මේ රටේ ජනතාව කියලා හදුන්වන කොටසට මං අයිති නැති බව මට හැඟෙනවා. හැම සන්ධිස්ථානයදීම මට මේක දැනෙනවා. ඒක ලොකු වේදනාවක්.
- Nayomi : මේ රට ගැන මට කියන්න ඕනෙ දේ කියන්න....විවේචනය කරන්න දැන් ඉඩක් නැහැ.....ඒකට තවදුරටත් කිසිම වටිනාකමක් නැහැ. මිනිස්සු විවේචන වලට හරි බයයි. ඒකට ඉඩක් නැහැ. මේක බේදනීය තත්ත්වයක්.
- Dil : I know.... I recently acted in a terrible play. It was a complete and utter flop. But the reason I stayed with it was that it talks about the problems in this society. I will never get the chance to say these words in real life and so just to give myself this chance, I acted in this terrible play.
- Ruwa : **What will you teach your children about your country?**
- Nadie : හුඟක් වෙලාවට මං ඒගොල්ලන්ට මොකුත් කියන එකක් නැහැ.
- Ruwa : I think that after my own experience of disappointment in my country, I would like to teach my children to have a more international outlook to life. I think there are huge problems identifying with countries and would like them to travel and meet people and have experiences in spite of countries.
- Chamila : මම මගේ දරුවට කියනවා, මගේ රට, මගේ දේශය, මගේ ඇදුම..... කියලා දෙයක් නැති බව. මේ හැමදෙයක්ම අපි හැමෝටම අයිතියි. ලෝකය අපි සේරටම අයිතියි. මගේ කියලා දෙයක් නැහැ...හැමදේම අපේ.....මම කියාදෙන්නේ එහෙමයි.
- Dil : I think I will teach my children that their country is a circumstance. That they didn't choose it, so it's nothing to be proud of or ashamed of. I would like to teach them patriotism but not nationalism. I would love if my children love Sri Lanka without being nationalistic about it.

Ah... and I would teach them to support the cricket team....

Kaushy : Ok. I want to talk about marriage and infidelity. **What my parents taught me about marriage and infidelity**

Tracy : My parents taught me that family is the most important thing. Whatever is said and done, the parents may have problems with each-other but they must live together, stick together because of the children.

Izhara : My parents stayed in one marriage - still. I don't know if this is what they wanted.

Malkanthi : මගේ දෙමව්පියයෝ විවාහය බාරගත්තා. එයාලා විවාහය පිළිගන්නවා..... අනියම් සබඳතා පිළිගන්නේ නෑ.

Lakmini : My parents taught me that marriage is sacred. And infidelity is terrible.

Manjari : මගේ අම්ම තාත්තා කනකං කන්නෑ. කොච්චර බඩගිනි වුණත් කන්නෙම නෑ. තාත්තා ආවම බන් පිඟාන බෙදලා ළඟට ගිහිල්ලා දෙනවා. අම්මා තාත්තාට සලකන්නෙ එහෙමයි. අම්මා මට කීව්වෙ, විවාහය පරිස්සං කරගන්න ඕනෙනෑ.....මහත්තයට කලින් කන්න එපා....

Kaushi : What life has taught me about marriage and infidelity...

Ruwa : I like my present marriage. But though there is nothing lacking in it, what I say is that marriage is not necessary for a person. It is something through which people are curtailed. It really is a big obstacle in the path of our freedom. Because of this I feel it is not important.

Chamilla : අනියම් සබඳතා.... ඒක සුන්දර දෙයක්. කෙනෙක්ට තමාගේ විවාහය තුළ හොඳින් ඉන්න ගමන්ම මේ අත්දැකීම නිදහසේ විඳින්න පුළුවන්නම්මං හිතන්නෙ කෙනෙක් ඒකට බය විය යුතු නැහැ. ඒක සුන්දර දෙයක්.

Kaushy : Affairs පවතින්නේ එක දෙයක් පස්සෙ සිදුවන හඹායෑමෙන්. ඒ වගේම ඒවා නවතිනවා. ඊට පස්සෙ ඒ වේදනාවත් එක්ක ගනුදෙනු කරන්න අපට සිද්ද වෙනවා. නමුත් විවාහය, එය සාම්ප්රදාය හරහා අපිට දායාද වෙච්ච එකක් වුණත් ඒ තුළ ප්රේමය, විශ්වාසය, ලිංගිකත්වය වගේ දේවල් ගැබ්වෙලා තියෙනවා. ඒ හින්දම එය මිනිස් පැවැත්මට අත්යාවශ්ය වෙනවා.

Malkanthi : ජීවිතේ මට කියා දීලා තියෙන්නෙ ප්රීතිමත් විවාහ තියෙන්නෙ හරිම අතලොස්සයි කියලා.....අත්තටම ප්රීතිමත් විවාහ.....

Tracy : Life has taught me that you can't live according to a contract. Marriage is an uncharted journey. And what works for one marriage will not work for another.

When you have a love and a trust that is built on things other than sex - like a mutual mind set, then marriage can be just the most fabulous thing.

As for infidelity... Personally I can't be arsed with it. I just think it's too much bloody effort.

Nadie : මම විශ්වාස කරනවා විවාහය කියන්නේ මානව ශිෂ්ටාචාරයේ විශාලතම විකෘතියක් කියලා. මට පුදුම, මෙව්වර ජීවිතේ ගැන දන්න මම, හිතන්නෙ නැතුවම මේකට ඇතුළු වෙච්ච එක ගැනයි.

Kaushy : **What will you tell your children about marriage and infidelity?**

Manjari : මම හිතන හැටියට විවාහය කියන එක අවශ්‍ය නැහැ. ඒත් මේක එයාලගෙ තීරණයක් වෙන්න ඕනෙ. මම ඒකට ඇඟිලි ගහන්නෙ නෑ.

Kaushy : I think that what I think about marriage or infidelity will not be of any use to them because they will live in a different age to us. And this age will determine their opinion.

Sudeshna : I think what I will teach my children that we are not all made for marriages, it is not for everybody.

Ruwa : I would like to teach my children that you don't need to sign a piece of paper to be married. I don't think that in this society and in future society, marriage is a construct that we need in order to be a family.

Nayomi : මම මගේ ළමයින්ට කියන්න කැමතියි විවාහය කියන එක ජීවිතේ අනිවාර්යයෙන් ගත යුතු තීරණයක් නෙමෙයි කියලා. මම කැමතියි එයාලා විවාහයට කලින් ජීවිතේ හැම දෙයක්ම උපරිමයෙන් අත්විඳිනව නං.....ආදරය, සෙක්ස්.....මේ හැමදෙයක්ම.....ඊට පස්සෙ විවාහ වෙන්න ඕනෙද නැද්ද කියන එක ගැන තීරණයක් ගන්න.

Malkanthi : අවංකව කියනව නං මම කැමතියි එයාලට යෝජනා කරන්න බදින්නෙ නැතුව ඉන්න කියලා. හැබැයි සමහර විට එයාලා විවාහයක් තුළ හොඳටම ඉන්න පුළුවන් පුද්ගලයො වෙන්නත් ඉඩ තියෙනවා.

Dil : I don't think I want to teach my children about marriage or infidelity.

I hope they don't experience either.

There is a slight pause.

Tracy : OK. Can we spice things up a little bit? I want to talk about - Sex. **Sex. Sexuality. My body. Masturbation.** The whole works... So ready to start?

General enthusiasm all round. Everyone looks eager to speak.

Suddenly...

Kaushy : (*getting up in a hurry*) Excuse me, Tracy... did you see Haimi anywhere?

Nadie : What? Here? She was backstage ... Haimi? Haimi?

Interruption

A child is missing

There is instant chaos on stage. The women all get up rush off, looking for Kaushy's daughter.

Ruwanthie walks to the front of the stage and calls out to the light box.

Ruwa : House lights! Put the house lights on... has anyone seen a little girl...

House lights come on.

Chamila running in from backstage

Chamila : මෙනන මේ.

Huge relief all around.

Kaushy : අයියෝ! කොහෙද ගියේ? කෝ මල්ලි? අනේ excuse රුවා

She walks off stage yelling.

Now everyone is standing. Picking up bags, putting on shoes etc...

Izhara : Ru I have to go anyway love — kids need to be put to sleep.

Manjarie : මටත් බන්. පොඩි එකා අඩනව ලු . කෝල්ස් එනවා අම්බනව.

General confusion and disintegration as the women all leave the stage, bidding each other goodbye in a hurry.

Short silence.

Nadie and Ruwa are the only two women left. They start cleaning up the stage.

Enter Host 1 and Host 2. They look puzzled and distraught.

Host 2 : Seriously??? I mean SERIOUSLY? We are stopping now?

ඒ කියන්නේ මේ කතාව මෙනනින් නවත්වනවා??

We are stopping now? At this point?? At this point??

They look at the disappearing women.

Cast as Mother

Host 1 : I guess that's how it is...(pats Host 2 on back) ... you'll just have to come for the show...

I guess they will give us a ticket no?

Enter Ruwa and Nadie.

They walk up to Host 1 and Host 2.

Ruwa : Guys... Thank you! Both of you. හොඳට කළා .

Nadie : ඡෝ එක බලන්න එනවනේ. (pause) කලින්ම ටිකට් එකක් ගන්න හොඳේ....

Exit Nadie and Ruwa.

Host 2 looks at Host 1 are left alone on an empty stage.

Long pause.

Host 2 is looking at Host 1.

Host 1 : No, no, no...I do not want to sit down and talk to you about sex. No...

Exit Host 1 and Host 2, arguing.

Blackout

THE END

Production Credits

Cast as Mother was first performed at the **Lionel Wendt Theatre, Colombo**, in May 2012, with the following cast and crew:

ENSEMBLE

Malshani Delgahapitiya

Ruwanthie de Chickera

Kaushalya Fernando

Dilrukshi Fonseka

Nayomi Gunasiri

Hasini Haputhanthri

Tracy Holsinger

Izhara Huzair Zubair

Malkanthi Jayasinghe

Nadie Kammallaweera

Manjari Manjarie

Chamila Pieris

Shenali Rajkumar

Lakmini Seneviratne

with

Prasad Pereira

Pasan Ranaweera

DESIGN TEAM

Director : Ruwanthie de Chickera

Song composed by : Kasun Kalhara

Lights : Thushara Hettihamu

PRODUCTION TEAM

Stage Manager : Themal Ellawela

Lights : Thushara Hettihamu

Sounds : Dino Corera

Poster Design : Deshan Tennakoon

Photography : Ruvini de Silva

Deshan Tennakoon

Videography Sanjaya Senanayaka

Production Coordinator : Nadya Perera

Production Team : Kaushalya Attygalle

Gihan de Chickera

Mayanthi de Silva

Udesh Hettiarachchi

Chathura Hewamallika

Thanuja Jayawardena

Adam Kenny

Sabreena Niles

Imesha Perera

Megal Perera,

Bimsara Premaratne

Pasan Ranaweera

Producer Sandamali Wijeratne

The *Passing Stage* manuscript contains the writings of the following artist mothers:

Ruwanthie de Chickera
Kaushalya Fernando
Dilrukshi Fonseka
Nayomi Gunasiri
Tracy Holsinger
Izhara Huzair Zubair
Malkanthi Jayasinghe
Nadie Kammallaweera
Manjari Manjarie
Nadya Perera
Chamila Pieris
Kishani Pilapitiya
Sudeshna Ranmuthugala

Translators:

Ruwanthie de Chickera
Hasini Haputhanthri
Nadie Kammallaweera
Nadya Perera

For more detailed insights on this play, including the back story about how it was made, an analysis of all its design elements, its production video, soundtrack, publicity campaign, all press reviews and audience comments, and more, please visit its production page on the Stages Theatre Group website www.stages.lk

| stages
| theatre
| group